

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارش ها

گزارشگران پورتال

۲۴.۰۳.۰۹

تظاهرات در تورنتو

علیه ادامه اشغال افغانستان

به دنبال پخش خبر کشته شدن چهار سرباز کانادایی در افغانستان و بعد از آنکه ضمن یک صحبت طولانی یک تن از هواداران پورتال به طرفداران حزب میانه رو "حزب دموکرات های جدید" (سومین حزب پر قدرت کانادا در عرصه دولت فدرال) امپریالیستی بودن سیاست دولت فدرال توضیح گردید و با صراحت تذکار یافت که این سربازان فدای آزادیهای امپریالیستی زمامداران ناتو گردیده و عملکرد آنها هیچ گونه ربطی به گویا "نجات مردم افغانستان و جهان از چنگال خونین تروریسم" ندارد، شرکت کنندگان آن جلسه به صورت عاجل و بدون کارمقدماتی لازم، فیصله به عمل آوردند تا اعتراض شان را علیه حضور نیروهای کانادا در افغانستان ابراز داشته و از آن طریق مسؤولیت خویش را در قبال حفظ جان شهروندان کانادایی انجام دهند.

در پی این فیصله، در جریان ساعات بعد از ظهر بیست و سوم مارچ در بیشتر ده ها منطقه مردم به دور هم جمع شده اعتراض خویش را نسبت به حضور قوای کانادا در افغانستان ابراز داشتند.

این اعتراض که در نوع خود کاملاً بینظیر بود، بدون آنکه معترضین را به یک منطقه فرا خواند، از طریق ارتباطات حزبی و تلفون های سیار قسمی سازماندهی و عملی گردید، که در یک فاصله حدود ۸۰ کیلومتر، معترضین با شعار های ضد جنگ و خروج سربازان کانادایی از افغانستان، بر بالای آن عده از "پل" هائی حضور به هم رسانند که از بالای بزرگراه معروف "۴۰۱" که حیثیت شاهرگ مواصلاتی اونتاریو را دارد، می گذرد.

با این تاکتیک معترضین نتنها آنعده از شهروندان را که از بالای پل عبور می نمودند در جریان فعالیت خویش قرار می دادند بلکه ده ها هزار راننده را که در ساعات بعد از ظهر با ترافیک سنگین و مزدحم "های وی ۴۰۱" دست به گریبان هستند، نیز در جریان فعالیت خویش قرار دادند.

بر اساس گزارشات متعدد هواداران و گزارشگران پورتال که در برخی از آن اجتماعات حضور چشمگیری داشتند، از جمع ده ها تجمع، تجمع اعتراضی که بر پل خیابان "ویکتوریا پارک" در نفس "اسکار بورو" (بیشترین جمعیت این منطقه را مهاجران من جمله افغانها می سازد) که از بالای "های وی ۴۰۱" می گذرد، بادر نظر داشت آنکه هیچ گونه کار مقدماتی برای آن صورت نگرفته بود، با اجتماع بیش از صد تن تظاهر کننده پرشکوه تر از سایر مناطق

به شمار می رفت. دومین نقطه ای که در آنجا باز هم مردم زیادی اجتماع نموده بودند ، در یکی از پلهای مربوط منطقه "وینبی" بود. هرچند از دید کمی نیز وقتی خواسته باشیم تمام اجتماعات پراکنده را جمع نمائیم سر به هزاران تن معترض می زند، مگر اهمیت قضیه در خیزش بدون آمادگی قبلی می باشد. این آمادگی به صراحت نشان می دهد که در کشور های امپریالیستی اشغالگر بخش عظیمی از مردم نمی خواهند خود را با سیاست های استعماری اداره بوش و اکنون اوباما هم هویت ساخته، و بار گناهان آنها را بر دوش گیرند. این فقط وظیفه افغان های وطن پرست و ضد تجاوز است که در همه جا حضور به هم رسانیده ، سیاست های اشغالگرانه ناتو را افشاء نموده بدان وسیله عمر مصیبت را در افغانستان کوتاهتر سازند. شعار های مرکزی تمام این اعتراضات به دور چند نکته متمرکز شده بود:

۱- کشتار را در افغانستان متوقف سازید!

۲- اخراج فوری ارتش کانادا از افغانستان!

۳- افغانستان از افغانهاست، دستان بیگانگان از آن کوتاه باد!